

Uitspraak T 2023005/2023-16-01

tuchtcommissie dopingzaken

UITSPRAAK VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : Doping
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : mr. D.M. Koolaard
(lid) : dr. M.A. Dutrée
juridisch secretaris : mr. M. van de Glind

Zaaknummer : **T 2023005/2023-16-01**

In de zaak van:

1. **Betrokkene**

Naam : [betrokkene]
Wonende te : [woonplaats]
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie
Registratienummer sportbond : [registratienummer]
Gemachtigde : mr. M.I. van Dijk

2. **Aangever**

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (hierna: de KNAU)
Vertegenwoordigd door : mr. J.L.G. Gerrits (aanklager van het Instituut Sportrechtspraak)

3. **De procedure**

3.1. Hoe de procedure is verlopen, blijkt uit het volgende:

- Op 7 februari 2023 heeft de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak (ISR) namens de KNAU een aangifte ingediend tegen de betrokkene (hierna: [betrokkene]) met als bijlage het zaaksdossier van de Dopingautoriteit.
- Op 23 februari 2023 heeft mr. Van Dijk namens [betrokkene] een uitstel van acht weken verzocht voor het indienen van een verweerschrift, welk uitstel door de kamervoorzitter is verleend.
- Op 8 maart 2023 heeft de aanklager de aangifte aangevuld.
- Op 11 april 2023 heeft [betrokkene] een aanvullend uitstel van zes weken verzocht voor het indienen van een verweerschrift, welk uitstel met goedkeuring van de Dopingautoriteit en de aanklager is verleend.

- Op 23 mei 2023 heeft [betrokkene] een aanvullend uitstel van twee weken verzocht voor het indienen van een verweerschrift, welk uitstel met instemming van de Dopingautoriteit en de aanklager is verleend.
- [betrokkene] heeft - na verleend uitstel - op 19 juni 2023 een verweerschrift ingediend met toelichting en producties genummerd 1 tot en met 15.
- Op 21 juni 2023 heeft de Dopingautoriteit een uitstel van zes weken verzocht voor het indienen van een conclusie, welk uitstel met instemming van mr. Van Dijk en de aanklager is verleend.
- De Dopingautoriteit heeft - na verleend uitstel - op 31 augustus 2023 een conclusie ingediend met producties genummerd 1 tot en met 6.
- De aanklager heeft op 5 september 2023 laten weten geen nadere conclusie te nemen.
- Op 5 september 2023 is de datum voor de mondelinge behandeling vastgesteld op 31 oktober 2023.
- Op 23 oktober 2023 heeft mr. Van Dijk aangekondigd dat dr. D. de Boer de zitting zal bijwonen als deskundige zonder daarbij aan te geven wat het deskundig standpunt van dr. De Boer was. Verder gaf mr. Van Dijk aan "*de Aanklager en/of de Dopingautoriteit in overweging [te] geven de betreffende DCO, [getuige], als getuige ter zitting aanwezig te laten zijn*".
- Op 24 oktober 2023, naar aanleiding van de aangekondigde aanwezigheid van dr. De Boer, heeft de Dopingautoriteit verzocht om verplaatsing van de zitting, zodanig dat ook de directeur van het laboratorium dat de analyse van het urinemonster van [betrokkene] heeft uitgevoerd, prof. dr. ir. P. van Eenoo, aanwezig kan zijn. De aanklager en mr. Van Dijk namens [betrokkene] hebben hiermee ingestemd. De Dopingautoriteit gaf verder aan het belang van de aanwezigheid van de DCO vooralsnog niet in te zien.
- Op 27 oktober 2023 heeft de tuchtcommissie aangegeven dat zij tot het vaststellen van een nieuwe datum zal overgaan, maar dat daaraan de voorwaarde wordt verbonden dat het deskundig standpunt en de reactie daarop op voorhand schriftelijk kenbaar worden gemaakt, zodat ook de tuchtcommissie zich op de in te nemen standpunten behoorlijk kan voorbereiden.
- Op 28 oktober 2023 heeft mr. Van Dijk expliciet aangegeven te kunnen instemmen met de door de tuchtcommissie gestelde voorwaarde, maar daarbij de procedurele kanttekening wenst te maken dat er hierdoor én extra ruimte komt om een getuige-deskundige te laten horen (die formeel niet tijdig is aangezegd) én het 'verrassingsaspect' volledig verdwijnt. Volgens mr. Van Dijk is dit in feite een dubbele benadeling van [betrokkene]. Tevens heeft mr. Van Dijk kenbaar gemaakt het noodzakelijk te achten dat de DCO ter zitting zal worden gehoord en verzocht dat erop wordt toegezien dat de Dopingautoriteit de DCO meebrengt ter zitting, of dat de aanklager de DCO formeel oproept.
- Op 6 december 2023 heeft de Dopingautoriteit aangegeven dat een door dr. De Boer in te dienen standpunt moet worden aangemerkt als een aanvulling op het verweer van betrokkene en dat de Dopingautoriteit op grond van artikel 31 lid 4 van het Nationaal Dopingreglement (hierna: het Dopingreglement) gerechtigd is op een termijn van 31 dagen een aanvullende conclusie te nemen.

- Gezien de onverenigbaarheid van de verschillende termijnen (i.e. de termijn voor het indienen van het standpunt van dr. De Boer wordt verwacht op 13 december, de termijn van 31 dagen voor het nemen van een aanvullende conclusie, de mondelinge behandeling gepland op 10 januari 2024, en de wens van de tuchtcommissie om uiterlijk twee weken voor de mondelinge behandeling alle schriftelijke processtukken in bezit te hebben) heeft de Dopingautoriteit verzocht om uitstel van de mondelinge behandeling.
- Op 8 december 2023, met instemming van mr. Van Dijk en de aanklager, heeft de tuchtcommissie aangegeven dat de nieuw vastgestelde datum voor de mondelinge behandeling d.d. 10 januari 2024 niet haalbaar is gebleken, waarna de zitting met in achtneming van de verhinderdata van alle betrokkenen nader is vastgesteld op 29 maart 2024.
- Op 12 december 2024 heeft [betrokkene] het deskundig standpunt van dr. De Boer ingediend.
- De Dopingautoriteit heeft op 15 januari 2024 haar aanvullende conclusie ingediend, met nadere producties 1 tot en met 9.
- Op 29 maart 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden ten kantore van het ISR te Hilversum. Daarbij waren, naast de tuchtcommissie en de juridisch secretaris, de volgende personen aanwezig: [betrokkene] en zijn advocaat mr. Van Dijk, mevrouw C. Oranje (officieus vertaler) en mevrouw J. van de Sande (student-stagiaire), de heer R. Pieterman (vertrouwenspersoon van [betrokkene]), de aanklager, mr. L. van der Horst (casemanager bij het ISR), namens de Dopingautoriteit mr. S. Teitler en mr. M. Pouw. [betrokkene] heeft als getuige-deskundige opgeroepen dr. D. de Boer die ter zitting is verschenen en heeft verklaard. De Dopingautoriteit heeft als getuige-deskundige opgeroepen prof. dr. ir. P. van Eenoo van DoCoLab te Gent die ter zitting is verschenen en heeft verklaard, alsmede (op verzoek van [betrokkene]) [getuige], dopingcontroleofficial (DCO), die ter zitting is verschenen maar niet heeft verklaard.
- Na verhoor van de getuige-deskundigen hebben de aanklager, mr. Van Dijk namens [betrokkene] en de Dopingautoriteit hun standpunten nader toegelicht middels een slotpleidooi. Mr. Van Dijk heeft zich bediend van pleitaantekeningen die zijn overgelegd en tot de gedingstukken worden gerekend. Na schorsing van de mondelinge behandeling heeft de tuchtcommissie kenbaar gemaakt geen aanvullende vragen te hebben en over te gaan tot het geven van het laatste woord aan [betrokkene] en sluiting van de mondelinge behandeling.
- Op dat moment heeft mr. Van Dijk geprotesteerd tegen het sluiten van de mondelinge behandeling omdat hij aangaf nog per repliek te willen reageren op een naar de interpretatie van mr. Van Dijk door de Dopingautoriteit nieuw ingenomen standpunt.
- Dit verzoek is door de kamervoorzitter afgewezen, waardoor mr. Van Dijk niet de gelegenheid heeft gekregen om te reageren op hetgeen de Dopingautoriteit nog naar voren had gebracht.
- Daarop is, na het laatste woord van [betrokkene], de mondelinge behandeling gesloten.
- Van de mondelinge behandeling zijn onofficiële aantekeningen gemaakt door de secretaris.

- Bij e-mail van 5 april 2024 heeft mr. Van Dijk als volgt zijn bezwaren herhaald en aangevuld:

"Graag vraag ik met spoed aandacht voor het navolgende.

In de onderhavige zaak vond op 29 maart 2024 de mondelinge behandeling plaats.

Na afloop van de pleidooien (eerste ronde) vond een korte schorsing plaats.

Vervolgens, na hervatting van de zaak, kreeg cliënt direct het laatste woord en werd nadien de mondelinge behandeling gesloten.

Tegen deze gang van zaken heb ik ter zitting geprotesteerd. De griffier/secretaris heeft mijn protest genoteerd.

Via deze e-mail herhaal ik dit protest.

Door deze gang van zaken is cliënt in zijn belangen geschaad en is er gehandeld in strijd met de aan de orde zijnde regels van goede procesorde.

In dit verband wijs ik op het volgende:

- 1. Er heeft geen mondelinge re- en dupliek plaatsgevonden.*
- 2. De Aanklager is niet aan het woord geweest, heeft zijn eis/vordering niet toegelicht en zijn vordering/eis ook niet kunnen aanpassen/intrekken/wijzigen naar aanleiding van mijn pleidooi.*
- 3. De door de Dopingautoriteit aangezegde en aanwezige getuige (de DCO) is niet gehoord; de Aanklager en mij is geen kans geboden de DCO te horen, hetgeen wel wenselijk was (is) met het oog op de waarheidsvinding.*
- 4. Ik heb niet de kans gekregen namens cliënt te reageren op het pleidooi van de Dopingautoriteit waar (mondeling) nieuwe feiten en nieuwe juridische invalshoeken zijn gepresenteerd, die niet op schrift staan.*

Al met al mag duidelijk zijn dat cliënt in zijn belangen is geschaad.

Op basis van het vooraanstaande wordt dringend verzocht de mondelinge behandeling te heropenen (vanaf het moment van de hervatting na de schorsing) en de zaak voor het overige aan te houden."

- De aanklager heeft laten weten dat hij het verzoek van mr. Van Dijk uit het oogpunt van fair trial ondersteunt. De Dopingautoriteit heeft zich gerefereerd aan het oordeel van de tuchtcommissie.
- De tuchtcommissie heeft bij e-mail van 18 april 2024 o.a. het volgende medegedeeld aan partijen:
"De voorzitter overweegt ten aanzien van punt 2 dat de proceshouding van de Aanklager in zijn eigen domein ligt en dat hij weldegelijk aan het woord is geweest en overigens tijdens de mondelinge behandeling tegen de procesorde, zoals deze door de voorzitter was vastgesteld, geen bezwaren heeft gemaakt of wensen daaromtrent kenbaar heeft gemaakt. Ten aanzien van punt 3 overweegt de voorzitter dat het primair de verantwoordelijkheid van de partij die een getuige meebrengt is, om aan te geven dat en welke vragen gesteld dienen te worden. De DA heeft zulks niet gedaan, terwijl de tuchtcommissie aan de DCO geen vragen had. Voorts is procespartijen niet de kans onthouden om aan de DCO vragen te stellen, echter heeft niemand (ook niet mr. v. Dijk) aangegeven aan de DCO vragen te willen stellen. De punten 2 en 3 zijn dan ook geen reden om het processuele debat te heropenen.

De tuchtcommissie is unaniem van oordeel dat met de uitvoerige stukkenwisseling (met inbegrip van alle aanhoudingsverzoeken en onderzoekswensen) en de ruimte die alle betrokkenen ter zitting is geboden om hetgeen zij wilde delen over het voetlicht te brengen, het beginsel van hoor- en wederhoor op voldoende wijze tot wasdom is gekomen. Daarbij betreft de tuchtcommissie nog het volgende. Indien een door een van partijen betrokken stelling relevant is voor de beslissing, terwijl de andere partij(en) daar niet op heeft/hebben kunnen reageren, dan ligt het in de rede dat de tuchtcommissie een tussenuitspraak zou doen, waarbij de desbetreffende partij(en) bij akte daartoe alsnog in de gelegenheid zou(den) worden gesteld.

Nu mr. Van Dijk uitdrukkelijk en herhaald heeft aangegeven te willen reageren op hetgeen de DA in haar reactie op het pleidooi van mr. v. Dijk heeft gezegd en de Aanklager dit verzoek ondersteunt en de Dopingautoriteit daartegen geen bezwaar heeft geuit, zal de tuchtcommissie het processuele debat heropenen en een extra schriftelijke ronde inlassen, maar – vanwege de voortgang van de procedure, wat ook een onderdeel is van de goede procesorde – met toepassing van strakke termijnen van telkens een week. Daarbij heeft te gelden dat het partijen uitsluitend is toegelaten om te reageren op elkaars standpunten en het niet is toegelaten buiten deze grenzen van de rechtsstrijd te treden.

Aldus zal de Aanklager als eerste de gelegenheid worden geboden om binnen een week na heden, derhalve uiterlijk 25 april 2024, bij akte te reageren op de pleidooien van mr. Van Dijk en de Dopingautoriteit. Uiterlijk een week later, derhalve uiterlijk op 2 mei 2024, kan mr. Van Dijk bij akte reageren op het pleidooi ter zitting van de Dopingautoriteit en op de akte van de Aanklager. Ten slotte zal de Dopingautoriteit binnen een week daarna bij akte in kunnen gaan op de nadere aktes van de Aanklager en mr. Van Dijk, waarna zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk vier weken na de laatste akte door de tuchtcommissie uitspraak zal worden gedaan."

- Op 19 april 2024 heeft mr. Van Dijk namens de aanklager en [betrokkene] een uitstel verzocht van de termijnen voor het indienen van de aanvullende aktes.
- Op 7 mei 2024 - na verleend uitstel - heeft de aanklager een aanvullende akte ingediend.
- Op 15 mei 2024 - na verleend uitstel - heeft mr. Van Dijk een antwoord-akte ingediend, voorzien van een bijlage (bijlage A). In deze antwoord-akte worden enkele procedurele bezwaren geuit. Gesteld wordt dat "[b]ij akte nu eenmaal geen mogelijkheid [bestaat] voor een uitgebreide uiteenzetting en/of toelichting, die mondeling juist wel kan worden verstrekt en waar een mondelinge behandeling juist voor is bedoeld". Verder stelt mr. van Dijk dat [betrokkene] in zijn belangen is geschaad doordat er geen verslag van de zitting is opgesteld, althans dat dit verslag niet is gedeeld en/of omdat de aanklager en de Dopingautoriteit geen (schriftelijke) pleitnota's hebben ingediend. Verder betwist mr. Van Dijk dat [betrokkene] de kans is geboden om vragen te stellen aan de DCO en dat de DCO daarom alsnog moet worden gehoord en het debat zou moeten worden heropend. Ten slotte heeft mr. Van Dijk aangegeven "het verzoek om de supplementen te laten onderzoeken" te herhalen, onder verwijzing naar het hieromtrent gestelde in het verweerschrift.
- Op 23 mei 2024 - na verleend uitstel - heeft de Dopingautoriteit een akte genomen met een bijlage (Bijlage 1).
- Ten slotte is uitspraak bepaald.

4. De verschillende procedurele bezwaren van [betrokkene]

- 4.1. Met betrekking tot de “procedurele kanttekeningen” van mr. Van Dijk geuit per e-mail van 28 oktober 2023 acht de tuchtcommissie het niet noodzakelijk om deze uitgebreid te behandelen aangezien mr. Van Dijk expliciet heeft aangegeven te kunnen instemmen met de door de tuchtcommissie gestelde voorwaarde.
- 4.2. Desalniettemin wenst de tuchtcommissie te benadrukken dat zij het in het kader van een goede procesorde van belang achtte dat voorafgaand aan de mondelinge behandeling duidelijk was waar de door [betrokkene] kort voor de mondelinge behandeling opgeroepen getuige-deskundige over zou verklaren. Dit zowel om de Dopingautoriteit en de aanklager in de gelegenheid te stellen om daar eventueel op te kunnen reageren en daarbij hun recht om te worden gehoord te respecteren en tevens om de tuchtcommissie in de gelegenheid te stellen zich goed voor te kunnen bereiden op de potentieel technische inhoud van het standpunt van dr. De Boer.
- 4.3. De tuchtcommissie achtte het noodzakelijk in het kader van het recht op hoor en wederhoor dat het de Dopingautoriteit en de aanklager was toegestaan om een getuige-deskundige (prof. dr. ir. P. van Eenoo) op te roepen nadat mr. Van Dijk kenbaar maakte dr. De Boer als getuige-deskundige op te roepen.
- 4.4. Het argument van mr. Van Dijk dat hem het ‘verrassingseffect’ van het kort voor de mondelinge behandeling oproepen van een getuige-deskundige is ontnomen snijdt eveneens geen hout. Er bestaat geen recht op een ‘verrassingseffect’. Een ‘verrassingseffect’ impliceert juist een mogelijke schending van het recht om te worden gehoord voor de Dopingautoriteit en de aanklager.
- 4.5. Met betrekking tot de door mr. Van Dijk geuite procedurele bezwaren per e-mail van 5 april 2024 heeft de tuchtcommissie niets toe te voegen aan de inhoud van de e-mail van 18 april 2024.
- 4.6. Met betrekking tot de door mr. Van Dijk geuite procedurele bezwaren per antwoord-akte van 15 mei 2024 overweegt de tuchtcommissie als volgt.
- 4.7. Ten eerste kan de tuchtcommissie zich niet vinden in de stelling van mr. Van Dijk dat “[b]ij akte nu eenmaal geen mogelijkheid [bestaat] voor een uitgebreide uiteenzetting en/of toelichting, die mondeling juist wel kan worden verstrekt en waar een mondelinge behandeling juist voor is bedoeld”. Per antwoord-akte heeft mr. Van Dijk op alle aspecten die de Dopingautoriteit in haar slotpleidooi heeft behandeld kunnen reageren. Volledig onduidelijk is waarom bepaalde aspecten slechts mondeling zouden kunnen worden toegelicht of uiteengezet en niet schriftelijk. De tuchtcommissie is van oordeel dat mr. Van Dijk door de mogelijkheid van het indienen van een antwoord-akte juist nauwkeurig heeft kunnen overwegen en beredeneren welke aspecten uit het pleidooi van de Dopingautoriteit een aanvullende reactie vereisten, daar waar een dergelijke periode van reflectie bij een onmiddellijke mondelinge reactie per repliek ontbreekt.

De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat mr. Van Dijk geenszins duidelijk heeft gemaakt hoe en waarom zijn cliënt in zijn belangen is geschaad door te kunnen repliceren per antwoord-akte in plaats van mondeling.

- 4.8. Ten tweede kan de tuchtcommissie zich ook niet vinden in de stelling van mr. Van Dijk dat zijn cliënt in zijn belangen zou zijn geschaad doordat er geen verslag van de zitting is opgesteld, althans dat dit verslag niet is gedeeld en/of omdat de aanklager en de Dopingautoriteit geen (schriftelijke) pleitnota's hebben ingediend. Niets heeft mr. Van Dijk weerhouden van de mogelijkheid om een verslag van de mondelinge behandeling op te (laten) stellen of om te verzoeken de mondelinge behandeling op te (laten) nemen. De omstandigheid dat mr. Van Dijk dit blijkbaar niet nodig heeft geacht is zijn verantwoordelijkheid. Hoewel de secretaris (net als de leden van de tuchtcommissie) onofficiële persoonlijke aantekeningen heeft gemaakt van hetgeen tijdens de mondelinge behandeling is besproken, acht de tuchtcommissie het ongepast om dergelijke aantekeningen te overleggen. Bovendien ontbreekt een juridische basis voor het overleggen van dergelijke persoonlijke aantekeningen. Er bestaat ook geen vereiste om pleitnota's te gebruiken en te overleggen. Met betrekking tot het argument van mr. Van Dijk dat het zeven weken na de mondelinge behandeling niet meer vers in het geheugen ligt wat ter zitting is besproken en dat "[d]e eigen notities [...] feitelijk van nul en generlei waarde [zijn] en bevatten slechts wat kernwoorden, maar niet meer dan dat" herhaalt de tuchtcommissie dat dit de eigen verantwoordelijk van mr. Van Dijk betreft. Bovendien heeft niets mr. Van Dijk ervan weerhouden om direct na afloop van de mondelinge behandeling alvast zijn antwoord-akte op te stellen toen de mondelinge behandeling nog vers in het geheugen lag.
- 4.9. Ten derde herhaalt mr. Van Dijk zijn procedurele bezwaar met betrekking tot het horen van de DCO, welk bezwaar al door de tuchtcommissie is behandeld en afgewezen per e-mail van 18 april 2024 naar de inhoud waarvan de tuchtcommissie verwijst. Na het horen van de getuigedeskundigen is overgegaan tot het houden van de slotpleidooien van respectievelijk de aanklager, [betrokkene] en de Dopingautoriteit. Voorafgaand aan de slotpleidooien heeft geen van de partijen kenbaar gemaakt vragen te hebben voor de DCO. De Dopingautoriteit had per e-mail van 24 oktober 2023 reeds kenbaar gemaakt het belang van de aanwezigheid van de DCO vooralsnog niet in te zien. Desalniettemin heeft mr. van Dijk per e-mail van 28 oktober 2023 aangegeven het noodzakelijk te achten dat de DCO op zitting zal worden gehoord, zonder daarbij overigens aan te geven waaruit deze noodzaak bestond. De Dopingautoriteit heeft er daarop voor gezorgd dat de DCO de mondelinge behandeling inderdaad heeft bijgewoond. De tuchtcommissie acht het argument van mr. Van Dijk dat hij niet kon weten dat de Dopingautoriteit geen vragen zou stellen aan de DCO vreemd, aangezien het bewijsrechtelijke gedeelte van de mondelinge behandeling op dat moment al was afgesloten en omdat de Dopingautoriteit eerder schriftelijk al had aangegeven de noodzaak tot het verhoren van de DCO niet in te zien. De tuchtcommissie oordeelt verder dat mr. Van Dijk niet heeft gesteld noch aangetoond dat er tijdens het slotpleidooi van de Dopingautoriteit nieuwe aspecten naar boven zijn gekomen die het heropenen van het bewijsrechtelijke gedeelte van de mondelinge behandeling en het alsnog horen van de DCO zouden rechtvaardigen.

- 4.10. Ten slotte geeft mr. Van Dijk aan zijn "verzoek om de supplementen te laten onderzoeken" te herhalen onder verwijzing naar het daaromtrent gestelde in het verweerschrift. De tuchtcommissie observeert dat in het verweerschrift van [betrokkene] o.a. het volgende staat opgenomen:

"[betrokkene] gebruikte in de periode voorafgaand aan de litigieuze dopingcontrole de navolgende supplementen: Olimp beta-alanine, HMB, The Curse! En Animal Pack. [betrokkene] heeft keurig alle labels, verpakkingen en aanschafbewijzen bewaard en aan de Dopingautoriteit aangeboden. Meermaals is mondeling en schriftelijk verzocht al deze supplementen te laten onderzoeken. [betrokkene] wijst erop dat ook hier geldt dat hij de supplementen niet zelf kan laten onderzoeken. Als [betrokkene] de uitslagen van de onderzoeken wil gebruiken dan dient de analyse te hebben plaatsgevonden in een door WADA geaccrediteerde testomgeving.

[betrokkene] meent dat vanwege het (wetenschappelijk) belang de supplementen voor rekening van de Dopingautoriteit/de Aanklager/de Bond dienen te worden onderzocht.

Vanwege administratieve en financiële redenen is ten tijde van het indienen van het onderhavige verweerschrift uitsluitend het supplement Animal Pack gecontroleerd. De uitslag is nog niet bekend. Dienaangaande behoudt [betrokkene] zich alle rechten voor, ook om op dit punt een aanvullend verweerschrift/aanvullend standpunt in te nemen.

[...] Op grond hiervan onderstreept [betrokkene] nogmaals dat hij groot belang heeft bij een grondige controle van alle door hem gebruikte supplementen."

- 4.11. De tuchtcommissie observeert dat mr. Van Dijk tot aan de mondelinge behandeling nooit een formeel preliminair verzoek heeft voorgelegd aan de tuchtcommissie om de Dopingautoriteit, de aanklager en/of de KNAU te verplichten mee te werken aan het testen van bepaalde supplementen en/of dit onderzoek te financieren. Ook tijdens de mondelinge behandeling heeft [betrokkene] in dit kader geen specifiek verzoek tot de tuchtcommissie gericht. De tuchtcommissie is ook van oordeel dat een verzoek om supplementen te laten onderzoeken in een antwoord-akte die in de plaats is gekomen van de mogelijkheid tot een mondeling repliek tardief is. De bewijsrechtelijke fase van de procedure was met de aanvang van de slotpleidooien immers al afgerond. Bovendien stelt [betrokkene] weliswaar dat hij "keurig alle labels, verpakkingen en aanschafbewijzen [heeft] bewaard en aan de Dopingautoriteit aangeboden", maar heeft dit bewijs niet aan de tuchtcommissie overgelegd. In de afwezigheid van dergelijk bewijs en in overweging nemende dat [betrokkene] op het dopingcontroleformulier heeft aangegeven slechts "MULTIVITAMIN" te hebben gebruikt in de zeven dagen voorafgaande aan de dopingcontrole, acht de tuchtcommissie het niet bewezen dat [betrokkene] dergelijke supplementen (Olimp beta-alanine, HMB, The Curse! En Animal Pack) heeft gebruikt. Ten slotte, zoals hieronder in meer detail besproken, acht de tuchtcommissie het niet relevant om supplementen te testen die mogelijk 2 à 3 weken voor de dopingcontrole zijn ingenomen, omdat deze vanwege het tijdsverloop de positieve test niet redelijkerwijs kunnen verklaren. Op grond daarvan oordeelt de tuchtcommissie dat het verzoek van [betrokkene] om aanvullende supplementen te laten onderzoeken hoe dan ook moet worden afgewezen.

- 4.12. Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de tuchtcommissie dat de procedurele bezwaren van [betrokkene] dienen te worden afgewezen.

5. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer

- 5.1. De aanklager heeft namens de KNAU van de volgende overtredingen aangifte gedaan:

Op 2 juli 2022 is er bij [betrokkene] buiten wedstrijdverband een dopingcontrole uitgevoerd te [plaats]. In het daarbij van [betrokkene] afgenomen urinemonster zijn de op de Dopinglijst opgenomen verboden stoffen GHRP-2 (1-3) (metabolieten van GHRP-2 (pralmoreline)) aangetroffen. Dit levert een overtreding op van de artikelen 3 (aanwezigheid) en 4 (gebruik) van het Dopingreglement jo. S2 (Peptide hormonen, groeifactoren verwante stoffen en mimetica) onder 2 van de WADA Dopinglijst versie 2022.

- 5.2. De aanklager heeft namens de KNAU verzocht om aan [betrokkene] een schorsing van maximaal vier jaar op te leggen en te bepalen dat de wedstrijdresultaten die zijn behaald nadat de dopingovertreding heeft plaatsgevonden tot en met het moment van aanvang van de naar aanleiding van deze overtreding opgelegde ordemaatregel, komen te vervallen.
- 5.3. [betrokkene] stelt voorop dat hij fulltime atleet was en leefde voor zijn sport. Vals spelen en onrecht is in zijn ogen een doodzonde. In de periode van 20 jaar dat hij op topniveau de atletieksport heeft bedreven zegt [betrokkene] circa 30 dopingcontroles te hebben gehad waarbij hij nooit positief is bevonden. Gelet op alle vreselijke dingen die hij in zijn leven heeft meegemaakt ([betrokkene] is opgegroeid in [land] waar op dat moment een burgeroorlog woedde waarin volgens [betrokkene] zijn vader voor zijn ogen is vermoord en hij zijn moeder is kwijtgeraakt), is het volgens [betrokkene] menselijkerwijs niet waarschijnlijk of aannemelijk dat hij opzettelijk doping zou gebruiken om daarmee zijn sportprestaties te beïnvloeden.
- 5.4. [betrokkene] wijst erop dat van een sporter vanwege het strict liability karakter in dopingzaken een zeer grote mate van nauwkeurigheid wordt verwacht, en dat om die reden bij een mogelijke dopingovertreding ook sprake moet zijn van een solide, objectieve en controleerbare procedure waarbij aan de formaliteiten zeer zware eisen moeten worden gesteld. [betrokkene] is van mening dat deze vereiste hoge nauwkeurigheid en stipte zorgvuldigheid bij de toepassing van de reglementen rondom de dopingcontrole die bij hem is afgenomen, niet in acht zijn genomen.
- 5.5. [betrokkene] voert daartoe aan dat in alle correspondentie van de Dopingautoriteit tot 29 december 2022 wordt gesproken over een dopingcontrole op 1 juli 2022, terwijl onbetwist is dat hij niet op 1 juli 2022 maar op 2 juli 2022 is gecontroleerd, waardoor de verklaring van de DCO ongeloofwaardig is en van een eerlijk proces geen sprake meer kan zijn. [betrokkene] betoogt dat door de hele gang van zaken niet met 100% zekerheid kan worden vastgesteld dat het urinemonster met nummer [nummer] van hem afkomstig is en dat manipulatie theoretisch altijd mogelijk is. [betrokkene] voert aan dat daarom de aanklager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard althans dat hij dient te worden vrijgesproken.

- 5.6. Subsidiair voert [betrokkene] aan dat hij mogelijk de verboden stof in zijn lichaam heeft gekregen door consumptie van vervuild voedsel. Hij zegt op 29 juni 2022 een kilo kip te hebben gekocht op de markt in [plaats] waarvan hij op de dagen voorafgaand aan de dopingcontrole heeft gegeten. De Dopingautoriteit heeft echter geweigerd om de kip te laten onderzoeken en ook de door de Dopingautoriteit voorgestelde organisaties wilden niet meewerken aan een dergelijk onderzoek, terwijl de uitslagen van private onderzoeken in de regel niet worden geaccepteerd. [betrokkene] meent dat de kip wel degelijk in opdracht van de Dopingautoriteit onderzocht had kunnen worden en dat dit alsnog moet gebeuren. [betrokkene] betoogt dat er door de weigering van de Dopingautoriteit om het door hem verlangde onderzoek te faciliteren sprake is van een volstrekt verstoorde balans die indruist tegen het beginsel van een level playing field, wat naar zijn mening niet in zijn nadeel mag uitpakken. Ter onderbouwing van zijn hypothese over vervuild voedsel maakt [betrokkene] een vergelijking met de eerste clenbuterol-zaken en verwijst hij naar twee recente dopinggevallen waarbij wielrenners positief zijn getest op letrozole dat in Normandië in de veeteelt wordt gebruikt.
- 5.7. Verder acht [betrokkene] het niet ondenkbaar dat GHRP-2 via vervuilde supplementen het menselijk lichaam binnenkomt. [betrokkene] geeft aan dat hij in de periode voorafgaand aan de dopingcontrole meer supplementen heeft gebruikt dan hij op het dopingcontroleformulier heeft aangegeven, omdat de DCO slechts heeft gevraagd naar de gebruikte supplementen in de 24 uur voorafgaand aan de controle. [betrokkene] heeft aan de Dopingautoriteit verzocht deze allemaal te laten onderzoeken, omdat hij dat zelf niet kan laten doen, maar dat de Dopingautoriteit dit om onbegrijpelijke redenen heeft geweigerd. [betrokkene] beklemtoont nogmaals dat hij groot belang heeft bij een grondige controle van alle door hem gebruikte supplementen en dat het tijdsverloop, dat het leveren van bewijs bemoeilijkt, door de Dopingautoriteit is veroorzaakt en niet in zijn nadeel mag werken. [betrokkene] bepleit dat hem niet kan worden tegengeworpen dat de door hem gebruikte supplementen niet (volledig) op de NZVT-lijst staan, omdat hij deze supplementen al veel langer gebruikte en eerdere dopingtests altijd negatief waren. Hieruit leidt [betrokkene] in ieder geval voor zichzelf af dat geen sprake kan zijn van opzet, schuld of nalatigheid zodat hij, als geen volledige vrijspraak volgt, in aanmerking meent te komen voor een aanzienlijke strafreductie. Verder stelt [betrokkene] dat de procedure aanmerkelijk is vertraagd door toedoen van de Dopingautoriteit, wat gevolgen moet hebben voor de ingangsdatum van een eventuele sanctie.
- 5.8. Op grond van alle feiten en omstandigheden verzoekt [betrokkene] aan de tuchtcommissie om de aanklager en/of KNAU niet-ontvankelijk te verklaren, althans hem vrij te spreken, althans een periode van uitsluiting op te leggen die nooit langer is dan maximaal twee jaar, met veroordeling van de KNAU in de kosten van deze procedure, inclusief de door [betrokkene] betaalde/voorgeschoten kosten die niet worden vergoed door het daarvoor bestemde fonds van NOC*NSF.
- 5.9. De Dopingautoriteit heeft geconcludeerd dat:
- er sprake is van een overtreding van de artikelen 3 en 4 van het Dopingreglement;
 - zijdens [betrokkene] bij het aangaan van de dopingovertreding sprake was van opzet in de zin van artikel 38 lid 1 van het Dopingreglement;

- [betrokkene] niet in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement en/of op andere gronden;
- [betrokkene] een periode van uitsluiting van vier jaar moet worden opgelegd, met ingang van 24 juni 2022, zijnde de dag waarop de KNAU [betrokkene] een ordemaatregel heeft opgelegd;
- het verzoek van [betrokkene] om de KNAU te veroordelen in de kosten van de procedure dient te worden afgewezen.

6. Beoordeling door de tuchtcommissie

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1. [betrokkene] is lid van de KNAU. Hij is daarom verplicht om zich aan de reglementen van zijn sportbond te houden, waaronder het Dopingreglement. Op grond van de statuten van de KNAU is een lid van de KNAU onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNAU. De KNAU heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst opgedragen aan het ISR. De tuchtcommissie verklaart zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.
- 6.2. Er zijn ook overigens geen formele bezwaren die aan behandeling van de zaak door de tuchtcommissie in de weg staan. De aanklager c.q. de KNAU kan daarom in de aangifte worden ontvangen.
- 6.3. Aangezien van [betrokkene] op 2 juli 2022 een urinemonster is afgenomen is de op dat moment geldende versie van het Dopingreglement van toepassing (Nationaal Dopingreglement 2021) voor wat betreft de materiële aspecten van deze procedure. Voor procedurele aspecten is het Nationaal Dopingreglement 2024 van toepassing.

De overtreding

- 6.4. [betrokkene] is op 2 juli 2022 in [plaats] buiten wedstrijdverband aangewezen voor een dopingcontrole. De Dopingautoriteit heeft de dopingcontrole bij [betrokkene] uitgevoerd.
- 6.5. [betrokkene] heeft aangevoerd dat op het dopingcontroleformulier en nog 20 plaatsen in het formele dossier wordt gesproken over een dopingcontrole op 1 juli 2022, terwijl onbetwist is dat [betrokkene] niet op 1 juli 2022, maar op 2 juli 2022 is gecontroleerd. Naar zijn mening kwalificeert dit niet als een kennelijke verschrijving, maar is er sprake van een dusdanig ernstige fout, waarmee een fundamenteel recht is geschonden en waarmee de integriteit van het monster in het geding is.
- 6.6. De tuchtcommissie verwerpt dit verweer. Het staat niet ter discussie dat [betrokkene] op 2 juli 2022 is gecontroleerd en dat daarbij het, zich in de stukken bevindende, dopingcontroleformulier door de DCO en [betrokkene] is ondertekend. Kennelijk per abuis heeft de dopingcontroleofficial op het dopingcontroleformulier 1 juli 2022 ingevuld, waarna de foutieve datum in de opvolgende documenten is overgenomen, tot het moment dat de vergissing is ontdekt en hersteld. Ook [betrokkene] heeft de foutieve datum bij het controleren van het dopingcontroleformulier blijkbaar over het hoofd gezien en voor akkoord getekend.

De tuchtcommissie is van oordeel dat [betrokkene] onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de datum van het dopingcontroleformulier automatisch wordt gegenereerd. Dit is ook overtuigend weersproken door de Dopingautoriteit door te stellen dat dit aantoonbaar onjuist is aangezien het dopingcontroleformulier in dat geval geen onjuiste datum kon bevatten. Hoewel van de Dopingautoriteit en de dienstdoende dopingcontroleofficial bij de uitvoering van een dopingcontrole een hoge mate van zorgvuldigheid en nauwkeurigheid mag worden verwacht, is de tuchtcommissie van oordeel dat in dit geval enkel en uitsluitend sprake is geweest van een kennelijke verschrijving die zich leent voor eenvoudig herstel, wat ook is gebeurd. De tuchtcommissie is op geen enkele wijze gebleken dat de kennelijke verschrijving van invloed is geweest op de betrouwbaarheid van het bij [betrokkene] afgenomen urinemonster, omdat het unieke monsternummer ([nummer]) op het door [betrokkene] ondertekende dopingcontroleformulier identiek is aan het nummer dat is vermeld in het Laboratory Documentation Package, waarin de resultaten van het onderzoek van het monster zijn verantwoord. [betrokkene] heeft het dopingcontroleformulier voor akkoord ondertekend en heeft zich daarmee akkoord verklaard met de procedure tijdens de monsterafname en de op het dopingcontroleformulier opgenomen informatie. Bij de monsterafname en het onderzoek van het urinemonster door het dopinglaboratorium heeft de tuchtcommissie ook overigens geen onregelmatigheden geconstateerd. [betrokkene] heeft ook niet het standpunt ingenomen dat van een vals positieve testuitslag sprake is geweest. De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat de procedures rond de monsterafname en het resultaatmanagement hebben plaatsgevonden in overeenstemming met de daarvoor geldende voorschriften en de toets der kritiek kunnen doorstaan.

- 6.7. Uit het laboratoriumrapport blijkt dat in het urinemonster van [betrokkene] de stoffen GHRP-2 (1-3) (metabolieten van GHRP-2 (pralmoreline)) zijn aangetroffen. Deze stoffen zijn volgens de Dopinglijst behorende bij het Dopingreglement zowel binnen als buiten wedstrijdverband verboden, niet-specifieke, stoffen. De aanwezigheid van een verboden stof in een (urine)monster van een aangewezen sporter vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement, het gebruik van een verboden stof vormt een overtreding van artikel 4 van het Dopingreglement.
- 6.8. [betrokkene] heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht om het B-deel van zijn urinemonster te laten analyseren. Krachtens artikel 3 lid 4 sub a van het Dopingreglement is daarmee de uitslag van het A-monster definitief geworden en is daarmee voldoende bewijs van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement geleverd.
- 6.9. [betrokkene] heeft niet gesteld dat er bij de analyse van zijn urinemonster zou zijn afgeweken van enige International Standard. [betrokkene] heeft nog wel aangevoerd dat het laboratorium niet heeft onderzocht of er mogelijk sprake was van de aanwezigheid van een gemodificeerde variant, glycine. In reactie daarop heeft prof. Van Eenoo uitgelegd dat het monster niet specifiek op de aanwezigheid van glycine is onderzocht, maar dat de testresultaten niet wijzen op de aanwezigheid van glycine en dat aanwezigheid van glycine wel een piek in de resultaten zou hebben laten zien (ook zonder dat daar specifiek naar zou zijn gezocht). Van de zijde van [betrokkene] is dit onvoldoende weersproken.

De positieve uitslag vormt naar het oordeel van de tuchtcommissie het betrouwbare en onomstotelijke bewijs van de aanwezigheid van de verboden stof GRHP-2 en/of metaboliëten daarvan in het lichaam van [betrokkene].

- 6.10. [betrokkene] was op het moment van de controle niet in het bezit van een geldige dispensatie voor het gebruik van de aangetroffen stoffen.
- 6.11. De verplichtingen van een sporter zijn in het Dopingreglement duidelijk en strikt geformuleerd:
- het is de persoonlijke plicht van elke sporter om ervoor te zorgen dat geen verboden stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen;
 - de sporter is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen die in zijn of haar urinemonster worden aangetroffen en om een overtreding van artikel 3 en artikel 4 van het Dopingreglement te kunnen vaststellen behoeft geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust gebruik door de sporter te worden aangetoond.
- 6.12. De tuchtcommissie concludeert dat is bewezen dat [betrokkene] artikel 3 en artikel 4 van het Dopingreglement heeft overtreden.

De strafmaat

- 6.13. Aangezien de overtreding van artikel 3 en artikel 4 van het Dopingreglement is bewezen, moet worden besloten over de op te leggen sanctie. Artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement bepaalt dat de op te leggen straf bij overtreding van artikel 3 en artikel 4 van het Dopingreglement, ingeval van een eerste overtreding die verband houdt met een niet-specifieke stof een periode van uitsluiting vier jaar is, tenzij de betrokkene kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding van zijn kant geen sprake was van opzet.
- 6.14. De aangetroffen verboden stof GHRP-2 (1-3) (metaboliëten van GHRP-2 (pralmoreline)) is een niet-specifieke stof volgens de Dopinglijst, zodat artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement van toepassing is.
- 6.15. De betrokkene kan de opzetpresumptie in principe alleen weerleggen als en zodra hij heeft verklaard hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam terecht is gekomen. Op grond van het bepaalde in artikel 33 lid 2 van het Dopingreglement wordt het door de sporter aangedragen bewijs gewogen op basis van waarschijnlijkheid. De betrokkene moet aantonen dat hetgeen hij stelt waarschijnlijker is dan enig alternatieve mogelijkheid of verklaring. Het poneren van een stelling is daarvoor niet genoeg.

Vervuilde kip

- 6.16. [betrokkene] heeft, onder verwijzing naar een verklaring van een anonieme deskundige die werkzaam is in de voedingsmiddelenindustrie, aangevoerd dat het *"niet is uit te sluiten [...] dat groeibevorderende chemische middelen zijn toegevoegd aan de voeding van kip"*. Hij wil de kip laten onderzoeken maar dat is zonder hulp van de Dopingautoriteit tot op heden niet gelukt.

[betrokkene] verwijt de Dopingautoriteit blokkades op te werpen om de mogelijke bron van vervuiling te (laten) onderzoeken. Wat eerst eenvoudig kon, is door tijdsverloop vrijwel onmogelijk geworden en valt volgens [betrokkene] in de risicosfeer van de Dopingautoriteit.

6.17. De tuchtcommissie oordeelt als volgt. Voor de theoretische mogelijkheid dat de verboden stof via vervuild voedsel in zijn lichaam terecht is gekomen, levert [betrokkene] geen enkel concreet bewijs.

6.18. De enkele stelling van [betrokkene] dat niet kan worden uitgesloten dat de door hem genuttigde kip GHRP-2 zou kunnen hebben bevat is onvoldoende. De Dopingautoriteit verwijst met betrekking hiertoe terecht naar vaste CAS jurisprudentie:

“To establish the origin of the prohibited substance, CAS and other cases make clear that it is not sufficient for an athlete merely to protest their innocence and suggest that the substance must have entered his or her body inadvertently from some supplement, medicine or other product which the athlete was taking at the relevant time. Rather, an athlete must adduce concrete evidence to demonstrate that a particular supplement, medication or other product that the athlete took contained the substance in question.” (CAS 2026/A/4377, para. 52)

6.19. Reeds op deze enkele grond moet worden geconcludeerd dat [betrokkene], op basis van een afweging van waarschijnlijkheid, niet heeft aangetoond dat de aangetroffen stof via vervuild voedsel in zijn lichaam terecht is gekomen.

6.20. Verder verklaart de aangehaalde anonieme getuigenverklaring niet over de gebeurtenissen met betrekking tot [betrokkene], maar enkel in algemene bewoordingen. Diens verklaring draagt aldus niet bij aan enig bewijs dat de door [betrokkene] genuttigde kip was vervuild met GHRP-2.

6.21. De tuchtcommissie acht de bewijskracht van een anonieme schriftelijke verklaring van een “deskundige in de voedingsmiddelenindustrie” ook van beperkte waarde. De Dopingautoriteit en de aanklager hebben niet de mogelijkheid gehad om deze deskundige te verhoren. Verder is de professionele achtergrond van de deskundige onduidelijk, anders dan dat [betrokkene] stelt dat deze persoon werkzaam zou zijn bij een grote multinational en gespecialiseerd zou zijn op het gebied van voedselveiligheid, en trainingen zou geven in met name Azië en Afrika ter voorkoming dat vervuild voedsel via deze multinational wordt verkocht in Nederland of elders. Onduidelijk is waarom deze deskundige anoniem wenst blijven.

6.22. Daarbij komt dat de Dopingautoriteit onweersproken heeft gesteld dat GHRP-2 als eiwit in de maag wordt afgebroken, waardoor er bij het passeren van de darmwand maar weinig van de stof in het lichaam wordt opgenomen. GHRP-2 heeft bij oraal gebruik maar een zeer beperkt effect. Door het DoCoLab is de hoeveelheid GHRP-2 in de urine van [betrokkene] geschat op ongeveer 0,3 ng/ml. Deze schatting is door Dr. De Boer als juist geoordeeld. Een door de Dopingautoriteit aangehaald wetenschappelijk onderzoek naar opzettelijk gebruik van GHRP-2 laat zien dat bij een sporter die vier dagen voor de dopingcontrole opzettelijk GHRP-2 had gebruikt een geschatte concentratie van ongeveer 0,008 ng/ml werd aangetroffen.

Die hoeveelheid is, aldus de Dopingautoriteit, bij orale toediening, bij voorbeeld door het eten van vervuild voedsel, nog veel lager. Van de zijde van [betrokkene] zijn deze stellingen onvoldoende betwist. De tuchtcommissie acht de bevindingen in dit wetenschappelijk onderzoek niet inconsistent met opzettelijk gebruik van GHRP-2, bijvoorbeeld bij toediening van een hogere dosis GHRP-2 of bij toediening korter voor de dopingcontrole, maar wel met een contaminatie d.m.v. het eten van vervuild voedsel, in welk geval de aangetroffen hoeveelheid GHRP-2 in de urine van [betrokkene] veel lager zou zijn geweest dan 0,3 ng/ml.

- 6.23. [betrokkene] kan niet met de door hem gewenste rechtsgevolgen aan de Dopingautoriteit tegenwerpen dat zij niet is ingegaan op het verzoek van [betrokkene] om de kip nader te laten onderzoeken. Nog daargelaten dat het aan de sporter is om aan te tonen hoe de aangetroffen stof in zijn lichaam is terechtgekomen, heeft het laboratorium te Gent aangegeven dat zij geen faciliteit had om de kip te analyseren en dat zij geen aanleiding zag hiervoor een methode in te richten, omdat er geen enkel wetenschappelijk aanknopingspunt is te vinden tussen het eten van in theorie vervuilde kip en het ontstaan van de positieve dopingcontrole bij [betrokkene].

Zelfs als enige kip nu nog aan een onderzoek zou (kunnen) worden onderworpen en daarin de verboden stof zou worden aangetroffen, kan die consumptie de bij [betrokkene] aangetroffen hoeveelheid GHRP-2 in de urine niet redelijkerwijs verklaren, althans niet in de mate van waarschijnlijkheid die daartoe op basis van het Dopingreglement vereist is. De tuchtcommissie is verder van oordeel dat [betrokkene] niet heeft bewezen dat de Dopingautoriteit zich onredelijk heeft opgesteld in het faciliteren van het testen van de kip.

- 6.24. Bovendien acht de tuchtcommissie een contaminatie met GHRP-2 door middel van het nuttigen van een algemeen gegeten voedingsmiddel als kip onverenigbaar met het door de Dopingautoriteit aangehaalde feit (dat niet is weersproken door [betrokkene]) dat er volgens de 'testing figures' van WADA wereldwijd in 2020 en 2021 slechts twee positieve uitslagen op GHRP-2 zijn geweest en in 2019 in het geheel niet. Volgens de Dopingautoriteit is er in Nederland nog niet eerder GHRP-2 aangetroffen bij een dopingcontrole. Indien kip regelmatig of incidenteel GHRP-2 zou bevatten dan valt te verwachten dat dit eerder bij andere dopingcontroles naar boven zou zijn gekomen.
- 6.25. Dit alles leidt ertoe dat [betrokkene], op basis van een afweging van waarschijnlijkheid, niet heeft aangetoond dat de aangetroffen stof via vervuild voedsel in zijn lichaam terecht is gekomen.

Vervuilde supplementen

- 6.26. [betrokkene] oppert verder de mogelijkheid dat de verboden stof via vervuilde supplementen in zijn lichaam terecht is gekomen. Van de door hem gebruikte supplementen is alleen het supplement Animal Pack gecontroleerd. Bij deze controle is geen GHRP-2 aangetroffen. [betrokkene] voert aan dat hij, om elke mogelijkheid uit te sluiten, alle supplementen wil(de) laten onderzoeken, maar dat de Dopingautoriteit hieraan niet mee heeft willen werken. [betrokkene] stelt zich op het standpunt dat feitelijk van hem wordt verwacht iets te bewijzen dat niet in zijn macht ligt en wat door het tijdsverloop alleen maar moeilijker is geworden.

[betrokkene] meent dat dit is veroorzaakt door de Dopingautoriteit en dat daarom bij haar het bewijsrisico moet komen te liggen.

- 6.27. De tuchtcommissie oordeelt als volgt. Ook voor de theoretische mogelijkheid dat de verboden stof via vervuilde voedingssupplementen in zijn lichaam terecht is gekomen, levert [betrokkene] geen enkel concreet bewijs. Het betrekken van de stelling dat de mogelijkheid van contaminatie bestaat als niet alle theoretisch denkbare mogelijkheden volledig zijn uitgesloten, is onvoldoende in het licht van de beoordelingsmaatstaf dat op de sporter de last rust te bewijzen hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen. In dit kader verwijst de tuchtcommissie naar de hierboven geciteerde jurisprudentie van het CAS.
- 6.28. [betrokkene] heeft tijdens de dopingcontrole aangegeven gedurende de laatste 7 dagen alleen het voedingssupplement Multivitamin te hebben gebruikt. Dat komt volgens [betrokkene] omdat de dopingcontroleofficial heeft gevraagd naar de gebruikte supplementen in de afgelopen 24 uur in plaats van de afgelopen 7 dagen. De tuchtcommissie gaat niet van deze lezing uit, omdat op het dopingcontroleformulier wordt gevraagd naar het gebruik gedurende de laatste 7 dagen en [betrokkene] met de procedure bekend was, althans bekend wordt verondersteld vanwege de vele eerdere controles die hij in zijn lange topsport carrière heeft meegemaakt. Tevens heeft [betrokkene] het dopingcontroleformulier voor akkoord ondertekend.
- 6.29. Daarbij komt dat [betrokkene] ter zitting heeft verklaard dat hij de laatste 24 uur voor de controle alleen het voedingssupplement Animal Pack heeft gebruikt, waarmee volgens hem hetzelfde voedingssupplement wordt bedoeld als Multivitamin, en de andere middelen 2 à 3 weken eerder. Dr. De Boer heeft ter zitting verklaard dat het geen zin heeft om middelen te testen die langere tijd geleden zijn gebruikt. In het licht van deze stellingname gaat de tuchtcommissie voorbij aan het standpunt van mr. Van Dijk dat het testen van alle door [betrokkene] gebruikte supplementen nodig is. Bovendien is het gebruik van andere supplementen dan Multivitamin onvoldoende bewezen, als gevolg waarvan de tuchtcommissie het niet redelijk acht om de kosten van het onderzoeken van verdere supplementen voor rekening van de Dopingautoriteit of de KNAU te laten komen.
- 6.30. Het laboratorium te Gent heeft op verzoek van [betrokkene] het supplement Animal Pack geanalyseerd en dat bleek negatief te zijn voor de aanwezigheid van de aangetroffen stof (GHRP-2). [betrokkene] heeft, op basis van een afweging van waarschijnlijkheid, niet aangetoond dat de aangetroffen stof in zijn lichaam is gekomen via het supplement Animal Pack, dat hij volgens eigen zeggen daags voor de controle heeft gebruikt of via enig voedingssupplement dat hij 2 à 3 weken voor de controle zou hebben gebruikt. Zelfs als door [betrokkene] aangeleverde supplementen nu nog aan een onderzoek zou (kunnen) worden onderworpen en een spoor van de verboden stof daarbij zou worden aangetroffen, kan naar het oordeel van de tuchtcommissie niet redelijkerwijs worden bewezen dat het deze supplementen zijn geweest die de aanwezigheid van GHRP-2 (1-3) (metaboliëten van GHRP-2 (pralmoreline)) in het urinemonster van [betrokkene] kunnen verklaren.

- 6.31. Anders dan door [betrokkene] is bepleit, is het de tuchtcommissie niet gebleken dat het tijdsverloop sinds de dopingcontrole in belangrijke mate aan de Dopingautoriteit is toe te rekenen en evenmin dat zij [betrokkene] op het verkeerde been heeft gezet of heeft willen dwarszitten. Het dossier biedt daarvoor onvoldoende aanknopingspunten. Er is naar het oordeel van de tuchtcommissie geen reden en rechtsgrond om het bewijs van het gebruik van verboden middelen bij de Dopingautoriteit te leggen en [betrokkene] vervolgens bij gebrek aan bewijs vrij te spreken.
- 6.32. De slotsom is dat [betrokkene] niet heeft kunnen verklaren hoe de verboden stof in zijn lichaam terecht is gekomen en dat het opzetvermoeden, naar het oordeel van de tuchtcommissie, door [betrokkene] niet is weerlegd.

Strafmaat en andere consequenties

- 6.33. De bovenstaande bevindingen resulteren erin dat de periode van uitsluiting op grond van artikel 37 lid 1 sub a van het Dopingreglement in beginsel vier jaar bedraagt.
- 6.34. Niet ter discussie staat dat [betrokkene] niet kan worden aangemerkt als ‘recreatieve sporter’, zodat de daarvoor geldende specifieke regels inzake het bepalen van de strafmaat niet van toepassing zijn.
- 6.35. [betrokkene] komt niet in aanmerking voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het Dopingreglement. Door [betrokkene] kan op deze bepalingen geen beroep worden gedaan omdat hij de op hem rustende opzetpresumptie niet heeft weerlegd.
- 6.36. De tuchtcommissie stelt verder vast dat geen van de in de artikelen 46 t/m 48 van het Dopingreglement bedoelde situaties zich in deze zaak voordoet.
- 6.37. Gelet op deze overwegingen besluit de tuchtcommissie tot een uitsluiting van [betrokkene] voor een periode van vier jaar.
- 6.38. Artikel 51 lid 1 van het Dopingreglement bepaalt dat de periode van uitsluiting aanvangt op (i) de dag van de tuchtrechtelijke uitspraak, (ii) de dag die in het kader van de toepassing van artikel 27 of artikel 46 van het Dopingreglement wordt aanvaard, of (iii) de dag waarop de periode van uitsluiting anderszins wordt opgelegd.
- 6.39. De KNAU heeft [betrokkene] op 30 augustus 2022 een ordemaatregel opgelegd. Conform het bepaalde in artikel 51 lid 1 van het Dopingreglement kan de aan [betrokkene] op te leggen periode van uitsluiting daarom aanvangen op de dag van de ordemaatregel. De aanvangsdatum van de periode van uitsluiting wordt dan ook vastgesteld op 30 augustus 2022 en de periode van uitsluiting loopt derhalve af op 30 augustus 2026. Naar het oordeel van de tuchtcommissie is er geen sprake van aanmerkelijke vertragingen die niet aan [betrokkene] zijn toe te rekenen en die nopen om de uitsluiting eerder te laten ingaan dan het moment van het opleggen van de ordemaatregel. Immers, [betrokkene] heeft zelf meermaals om uitstel gevraagd voor het indienen van zijn verweerschrift (voor respectievelijk 8, 6 en 2 weken).

Vervolgens diende de zitting tot twee keer te worden verplaatst (met instemming van alle partijen) om ervoor te zorgen dat de beide namens partijen ingeschakelde getuige-deskundigen ter zitting aanwezig konden zijn en de reglementaire termijn voor het indienen van een nadere conclusie door de Dopingautoriteit in acht diende te worden genomen. Voor toepassing van het bepaalde in artikel 51 lid 2 van het Dopingreglement is daarom geen plaats. De tuchtcommissie is van oordeel dat de reden voor het uitstel van de mondelinge behandelingen grotendeels is veroorzaakt door [betrokkene] omdat hij kort voor de zitting heeft aangegeven dr. De Boer als getuige-deskundige op te roepen zonder daarbij een deskundig standpunt te overleggen.

6.40. De aanklager heeft de tuchtcommissie gevraagd om aan [betrokkene] - naast de sanctie van uitsluiting - de sanctie op te leggen van het laten vervallen van alle wedstrijdresultaten die zijn behaald nadat de overtreding heeft plaatsgevonden tot en met het moment van aanvang van de naar aanleiding van deze overtreding opgelegde ordemaatregel.

6.41. In artikel 36 lid 3 van het Dopingreglement is bepaald dat alle wedstrijdresultaten die zijn behaald nadat een dopingovertreding heeft plaatsgevonden, tot en met het moment van aanvang van de naar aanleiding van deze overtreding opgelegde ordemaatregel komen te vervallen, tenzij de rechtvaardigheid anders vereist. Nu de in artikel 36 lid 3 van het Dopingreglement bedoelde wedstrijdresultaten op grond van dat artikellid automatisch komen te vervallen en geen van partijen zich op de uitzonderingsbepaling beroept, is voor de tuchtcommissie geen rol weggelegd en dient de aanklager in die vordering niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De kostenveroordeling

6.42. De overtreding waarvan aangifte is gedaan, is bewezen verklaard. Op grond daarvan wordt een sanctie opgelegd. De tuchtcommissie bepaalt - met verwijzing naar het gestelde in artikel 18 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken - dat de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van [betrokkene] worden gebracht. Voor vergoeding van de kosten aan de zijde van [betrokkene] door de KNAU is geen plaats.

7. Uitspraak

De tuchtcommissie:

7.1. verklaart bewezen dat [betrokkene] de onder 5.1. vermelde overtredingen heeft begaan;

7.2. legt op de straf van uitsluiting voor een periode van vier jaar;

7.3. bepaalt dat de periode van uitsluiting aanvangt op 30 augustus 2022 en afloopt op 30 augustus 2026;

7.4. verklaart de aanklager niet-ontvankelijk in diens vordering tot het doen laten vervallen van wedstrijdresultaten;

- 7.5. stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 500,-. Dit bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door [betrokkene] aan de KNAU te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Algemeen Tuchtreglement van het ISR.

8. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

Tijdens de mondelinge behandeling hebben partijen bevestigd dat [betrokkene] een zogenaamde "International-Level Athlete" is. Op basis van artikel 60 lid 1 van het Dopingreglement kan daarom tegen deze beslissing uitsluitend beroep worden ingesteld bij het Court of Arbitration for Sport (Palais de Beaulieu, Avenue Bergières 10, CH-1004, Lausanne, Switzerland (www.tas-cas.org)). Op basis van artikel 63 lid 1 van het Dopingreglement bedraagt de beroepstermijn voor [betrokkene] 21 dagen te rekenen vanaf de dag waarop [betrokkene] schriftelijk van de uitspraak in kennis is gesteld. Voor mogelijk aanvullende eisen voor het instellen van een beroep wordt verwezen naar de op de website van het CAS te vinden Code of Sports-related Arbitration (<https://www.tas-cas.org/en/arbitration/code-procedural-rules.html>).

Hilversum, 17 juli 2024

mr. J.M.J.M. Doon
(Kamervoorzitter)

mr. M. van de Glind
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: